2025/2358

21.11.2025

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2025/2358

ze dne 20. listopadu 2025,

kterým se stanoví pravidla pro systémy certifikace, certifikační orgány a audity podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/3012

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/3012 ze dne 27. listopadu 2024, kterým se zřizuje rámec pro certifikaci trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 5, čl. 11 odst. 5, čl. 12 odst. 3 třetí pododstavec, čl. 13 odst. 4 a čl. 14 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ke zjištění, zda pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy splňuje požadavky nařízení (EU) 2024/3012, je stěžejní správné a harmonizované fungování systémů certifikace, certifikačních orgánů a auditů. Proto by měla být zavedena harmonizovaná pravidla, která by zajistila nezbytnou právní jistotu ohledně pravidel platných pro systémy certifikace, certifikační orgány a audity.

(2) S cílem minimalizovat administrativní zátěž pro provozovatele by prováděcí pravidla stanovená v tomto nařízení měla být přiměřená a omezená na to, co je nezbytné k zajištění toho, aby se soulad s požadavky nařízení (EU) 2024/3012 ověřoval dostatečným a harmonizovaným způsobem a aby se v co největší míře minimalizovalo riziko podvodu. Prováděcí pravidla by tudíž neměla být považována za vyčerpávající, ale spíše za minimální požadavky, které mohou systémy certifikace vhodně doplňovat.

(3) Za účelem podpory srovnatelných informací je vhodné stanovit normalizované šablony pro klíčové certifikační dokumenty, včetně plánů činnosti a monitorování a zpráv o certifikačním a recertifikačním auditu.

(4) Pro zajištění spolehlivého a transparentního procesu certifikace je nutné stanovit vysoké standardy integrity, pokud jde o správu a řízení systému certifikace, povinné veřejné konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami, interní monitorování, vyřizování stížností a správu dokumentace, včetně příruček, interních politik nebo vymezení odpovědností. Od systémů certifikace by se mělo vyžadovat, aby měly potřebnou technickou kapacitu pro poskytování technického poradenství provozovatelům při zavádění metodik certifikace.

(5) Systémy certifikace by měly zavést systém interního monitorování pro ověřování toho, zda provozovatelé dodržují pravidla a postupy systému, a pro zajištění spolehlivosti a důvěryhodnosti certifikační činnosti prováděné certifikačními orgány.

(6) Je vhodné rozlišovat tři kategorie nesouladů: kritické, závažné a méně závažné. Ke každému nesouladu by se mělo přistupovat odpovídajícím způsobem s přiměřenými důsledky, včetně nápravných opatření a případných sankcí.

(7) Provozovatelé mají možnost kdykoli se zapojit do jiného systému certifikace. Je však třeba stanovit pravidla, která zabrání riziku „přeskakování mezi systémy“, kdy provozovatel, který neuspěl při auditu u jednoho systému, okamžitě požádá o certifikaci u jiného systému. Tato pravidla by se měla vztahovat i na situace, kdy provozovatel změnil právní subjektivitu, ale jeho podstata zůstává stejná, takže drobné nebo čistě formální změny, konkrétně změny ve struktuře správy a řízení nebo v rozsahu činností, provozovatele s novou identitou z těchto pravidel nevylučují.

(8) S cílem zajistit plnou transparentnost procesu certifikace by měly být klíčové informace o správě a řízení a fungování systémů certifikace zveřejněny na internetových stránkách provozovatele a – jakmile bude zřízen – v registru Unie.

([1]) Úř. věst. L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

(9) S cílem zajistit spolehlivou certifikaci by měla být požadována přiměřená míra jistoty, aby certifikační orgány mohly po ověření údajů předložených provozovateli nebo skupinami provozovatelů dojít k závěru, že plán činnosti, plán monitorování nebo monitorovací zpráva neobsahují podstatné chyby a opomenutí nebo nepřesnosti. Žádosti o certifikaci souladu by měly být před zahájením činnosti důkladně zkontrolovány na základě zásady přiměřené jistoty. Rovněž recertifikační audity by měly být prováděny s přiměřenou mírou jistoty.

(10) Uhlíkové zemědělství obvykle provozují drobní provozovatelé, pro které by administrativní zátěž a náklady spojené s požadavky na ověřování třetí stranou mohly být hlavní překážkou certifikace. S cílem ověřování zjednodušit, ale zároveň zajistit jeho celkovou spolehlivost, by mělo být umožněno provádět skupinové audity provozovatelů v oblasti uhlíkového zemědělství na základě souboru harmonizovaných pravidel založených na rizicích. Za účelem zjednodušení kontroly souladu by tato pravidla měla být navržena tak, aby byla pro malé provozovatele přístupná a uživatelsky přívětivá a využívala stávající technologie.

(11) Klíčovými subjekty v procesu certifikace jsou certifikační orgány. Proto je zapotřebí, aby systémy certifikace jmenovaly (tj. schválily) pouze certifikační orgány akreditované vnitrostátním akreditačním orgánem podle příslušných technických norem Unie nebo uznané vnitrostátním příslušným orgánem na základě společných minimálních kvalifikačních požadavků, aby bylo zajištěno, že auditoři certifikačního orgánu budou mít všechny nezbytné odborné dovednosti a zkušenosti s auditem, aby mohli vykonávat činnosti auditu. Je rovněž vhodné, aby členské státy a Komise mohly v případě potřeby sledovat činnost certifikačních orgánů a mít přístup ke všem relevantním informacím o certifikaci, včetně certifikačních, recertifikačních a monitorovacích auditů.

(12) Dokud nebude do roku 2028 zřízen registr Unie, měly by systémy certifikace zajistit, aby jejich registry splňovaly soubor minimálních požadavků s cílem zabránit dvojímu započítávání a účinně řešit případy nesprávného nebo podvodného vystavení certifikovaných jednotek. Pro usnadnění hladkého přechodu na registr Unie může Komise vydat technické pokyny pro fungování certifikačních registrů a propojení s registrem Unie.

(13) Je vhodné stanovit postup pro uznávání systémů certifikace Komisí, kdy by mohly příslušné systémy žádat o uznání na základě jedné nebo více metodik certifikace. Proces uznávání by měl být založen na důkladném posouzení souladu systému s pravidly stanovenými v příslušných metodikách certifikace a v tomto nařízení.

(14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A PLÁNY ČINNOSTI A MONITOROVÁNÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EU) 2024/3012, pokud jde o:

a) strukturu, formát a technické podrobnosti plánu činnosti a plánu monitorování, které má provozovatel nebo skupina provozovatelů předložit certifikačnímu orgánu, a zprávy o certifikačním, recertifikačním a monitorovacím auditu, které má certifikační orgán vydávat podle článku 9 nařízení (EU) 2024/3012;

b) strukturu, formát, technické podrobnosti a postup vyžadované pro fungování systémů certifikace, ověřování informací o nezávislém auditu a zveřejňování informací o jmenovaných certifikačních orgánech podle článku 11 nařízení (EU) 2024/3012;

c) strukturu, formát a technické podrobnosti certifikačních registrů a zaznamenávání, držení nebo používání certifikovaných jednotek podle čl. 12 odst. 3 třetího pododstavce nařízení (EU) 2024/3012;

d) strukturu, formát a technické podrobnosti postupů uznávání a oznamování systémů certifikace podle článku 13 nařízení (EU) 2024/3012;

e) strukturu, formát a technické podrobnosti zpráv, které mají systémy certifikace předkládat Komisi podle článku 14 nařízení (EU) 2024/3012.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „monitorovacím auditem“ audit provedený certifikačním orgánem během monitorovacího období za účelem ověření monitorování uloženého uhlíku a případného opětovného uvolnění;

b) „ukončeným certifikátem“ certifikát, který byl v době své platnosti dobrovolně zrušen;

c) „odňatým certifikátem“ certifikát, který certifikační orgán nebo systém certifikace trvale zrušil;

d) „neplatným certifikátem“ certifikát, který již není platný;

e) „skupinovým auditem“ proces, v němž lze definovat přístup k auditním činnostem na úrovni skupiny;

f) „nesouladem“ stav, kdy provozovatel nebo certifikační orgán, nesplňuje pravidla a postupy stanovené systémem certifikace, jehož je členem nebo v jehož rámci působí.

Článek 3

Plán činnosti, plán monitorování a zprávy o certifikačním a recertifikačním auditu

1. Plán činnosti, který má provozovatel nebo skupina provozovatelů předložit podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/3012, musí obsahovat prvky stanovené v příloze I tohoto nařízení.

2. Plán monitorování, který má provozovatel nebo skupina provozovatelů předložit podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/3012, musí obsahovat prvky stanovené v příloze II tohoto nařízení.

3. Zpráva o certifikačním auditu a zpráva o recertifikačním auditu, které vydává certifikační orgán podle čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2024/3012, musí obsahovat prvky stanovené v příloze III tohoto nařízení.

KAPITOLA II

ČINNOST SYSTÉMŮ CERTIFIKACE, AUDIT A CERTIFIKAČNÍ ORGÁNY

ODDÍL 1

Činnost systémů certifikace

Článek 4

Struktura správy a řízení

1. Systémy certifikace vytvoří spolehlivou strukturu správy a řízení, která zajišťuje, aby systém měl potřebnou právní a technickou kapacitu, nestrannost a nezávislost pro plnění svých povinností. Tato struktura správy a řízení zahrnuje správní radu složenou z nezávislých členů, kteří přebírají fiduciární odpovědnost za organizaci a jednají podle transparentních postupů. V závislosti na rozsahu certifikace zřídí systémy certifikace technický výbor nebo rovnocenný systém technické odborné podpory, který zahrnuje pokud možno všechny příslušné zúčastněné strany a který poskytuje poradenství vedení systému v technických otázkách. Systémy certifikace provádějí transparentní konzultace se zúčastněnými stranami pro každou novou verzi nebo významnou aktualizaci obecných požadavků, procesů a pokynů systému.

2. Systémy certifikace stanoví pravidla a postupy k zamezení střetu zájmů při rozhodování. Jako minimální standard prosazují systém brzd a protivah, aby zajistily, že žádná jednotlivá zúčastněná strana, která má na výsledku rozhodnutí osobní zájem, nebude mít na dané rozhodnutí rozhodující vliv. Osoby, u nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů, musí být v systémech certifikace vyloučeny z rozhodování. Systémy certifikace zavedou pro identifikaci a dokumentaci takových případů vhodné postupy a auditní stopu, jež pravidelně přezkoumávají v rámci svých systémů vnitřní kontroly.

Článek 5

Interní monitorování, vyřizování stížností a systém správy dokumentace

1. Systémy certifikace zavedou systém interního monitorování, aby mohly ověřovat, zda provozovatelé dodržují pravidla a postupy uplatňované systémem, a aby zajistily kvalitu práce auditorů certifikačních orgánů. Interní monitorování se provádí nejméně jednou ročně nebo alespoň se stejnou četností jako audity, aby odráželo rozsah certifikace systému, jakož i úroveň rizika činností prováděných provozovateli. V rámci interního monitorování systémy certifikace vyžadují, aby jim certifikační orgány poskytly všechny zprávy o certifikačním auditu, recertifikačním auditu nebo monitorovacím auditu (dále jen „audit“). Interní monitorování zahrnuje náhodný vzorek auditních zpráv každého certifikačního orgánu vybraný na základě rizik.

2. Systémy certifikace stanoví postupy pro podávání stížností na provozovatele nebo certifikační orgány a jejich vyřizování. Tyto postupy umožňují elektronické zasílání stížností a zajišťují ochranu fyzických nebo právnických osob, které v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 v dobré víře oznamují protiprávní jednání nebo podávají stížnosti ([2]).

3. Systémy certifikace vedou evidenci všech stížností. Na žádost Komise nebo členského státu, v němž byla stížnost podána, poskytnou systémy certifikace žadateli veškeré dokumenty týkající se stížnosti a jejího vyřízení.

4. Systémy certifikace zajistí účinné sledování výsledků interního monitorování a vyřizování stížností a v případě potřeby uplatňují podle pravidel a postupů stanovených v souladu s čl. 6 odst. 1 příslušná nápravná opatření a sankce za nesoulad provozovatelů. V případě potřeby přijmou systémy certifikace nápravná opatření týkající se jejich struktury správy a řízení nebo jejich procesu interního monitorování.

5. Systémy certifikace zavedou systém správy dokumentace, který se zabývá všemi těmito prvky:

a) obecné dokumenty systému (např. příručky, politiky, definice povinností);

b) systém vnitřní kontroly dokumentů a záznamů o certifikaci;

c) přezkum systému správy dokumentace;

d) interní audit a monitorování;

e) postupy pro prevenci, identifikaci a řízení případů nesouladu.

6. Dokumentace uvedená v odstavci 5 se uchovává nejméně pět let po skončení monitorovacího období.

Článek 6

Nesoulad provozovatelů

1. Systémy certifikace zavedou komplexní systém pro řešení případů nesouladu provozovatelů, kteří se účastní systémů certifikace. Tento systém zahrnuje přinejmenším jasnou klasifikaci případů nesouladu na základě míry jejich závažnosti podle požadavků stanovených v odstavcích 2 až 5. Pro každý typ nesouladu systémy certifikace vytvoří transparentní soubor pravidel a postupů, které zajistí včasné vymáhání nápravných opatření a sankcí uvedených v článku 7.

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

2. Systémy certifikace klasifikují případy nesouladu zjištěné během auditu jako kritické, závažné nebo méně závažné.

3. Kritický nesoulad spočívá v porušení pravidel nebo postupů systému certifikace, jako je podvod, nevratný nesoulad nebo porušení, které ohrožuje integritu systému certifikace.

Kritický nesoulad zahrnuje alespoň tyto případy:

a) nedodržení kritérií kvality stanovených v článcích 4 až 7 nařízení (EU) 2024/3012 a metodik certifikace uvedených v článku 8 téhož nařízení;

b) záměrné zkreslení popisu činnosti;

c) falšování hodnot skleníkových plynů (GHG).

4. Závažný nesoulad spočívá v porušení pravidel nebo postupů systému certifikace, které je potenciálně vratné, opakuje se a které odhaluje systematické problémy nebo aspekty, které samy o sobě nebo v kombinaci s dalšími případy nesouladu mohou vést k zásadnímu selhání systému.

Závažný nesoulad zahrnuje alespoň tyto případy:

a) systematické problémy s vykázanými údaji o skleníkových plynech, například nesprávná dokumentace zjištěná u více než 10 % nároků zahrnutých do reprezentativního vzorku;

b) opomenutí provozovatele nebo skupiny provozovatelů oznámit svou účast v jiných systémech certifikace pohlcování uhlíku během procesu certifikace;

c) neposkytnutí relevantních informací certifikačnímu orgánu, například informací potřebných pro účely auditu.

5. Méně závažný nesoulad spočívá v porušení pravidel nebo postupů systému certifikace, které má omezený dopad, představuje ojedinělé nebo přechodné pochybení, a není-li napraveno, nemá za následek zásadní selhání systému.

Článek 7

Nápravná opatření a sankce za nesoulad

1. V případě nesouladu se na provozovatele nebo skupiny provozovatelů vztahují nápravná opatření a sankce stanovené v odstavcích 2 až 7.

2. V případě kritického nesouladu se provozovatelům žádajícím o certifikaci certifikát nevydá.

3. Provozovatelé, kterým v souladu s odstavcem 2 nebyl vydán certifikát, mohou o certifikaci požádat opětovně po uplynutí stanovené doby, kterou určí systém certifikace podle povahy činnosti.

4. Případy kritického nesouladu zjištěné během recertifikačních auditů nebo monitorovacích auditů nebo v rámci interního monitorování systému certifikace či vyřizování stížností vedou k okamžitému odnětí certifikátu a k trvalému zastavení vydávání certifikovaných jednotek.

5. V případě závažného nesouladu se provozovatelům žádajícím o certifikaci certifikát nevydá.

6. Případy závažného nesouladu zjištěné během recertifikačního auditu nebo monitorovacího auditu nebo v rámci interního monitorování systému certifikace či vyřizování stížností vedou k okamžitému pozastavení platnosti certifikátu. Pokud provozovatelé neprovedou nápravné opatření do 90 dnů od oznámení o pozastavení, certifikát je odňat.

7. V případech méně závažného nesouladu stanoví systémy certifikace lhůtu pro provedení nápravných opatření, která nesmí překročit 12 měsíců od jejich oznámení.

Článek 8

Změna systému certifikace provozovatelem nebo skupinou provozovatelů

1. Systémy certifikace vyžadují, aby provozovatel nebo skupina provozovatelů ve své žádosti o certifikaci uvedli tyto informace:

a) zda se žádající provozovatel nebo jeho právní předchůdce v současné době účastní jiného systému certifikace nebo zda se jiného systému certifikace účastnil v posledních pěti letech;

b) auditní zprávy o posledních dvou recertifikačních auditech v jiném systému certifikace, včetně případného podrobného seznamu zjištění certifikačních orgánů a všech rozhodnutí o pozastavení nebo odnětí certifikátů v posledních pěti letech;

c) zda z předchozího systému certifikace vystoupili před prvním recertifikačním auditem.

2. Systémy certifikace vyloučí provozovatele nebo skupinu provozovatelů ze systému v těchto případech:

a) pokud informace uvedené v odstavci 1 nebyly zpřístupněny;

b) pokud provozovatelé nebo skupina provozovatelů nebo jejich právní předchůdci neuspěli při certifikačním auditu v rámci jiného systému;

c) pokud provozovatelé nebo skupina provozovatelů nebo jejich právní předchůdci vystoupili z jiného systému před prvním recertifikačním auditem.

3. Ustanovení odst. 2 písm. b) se nepoužije, pokud certifikační audit v rámci jiného systému proběhl více než tři roky před podáním žádosti o certifikaci nebo pokud tento jiný systém mezitím ukončil své certifikační činnosti, což provozovateli nebo skupině provozovatelů znemožnilo podat novou žádosti o certifikaci. V takovém případě se rozsah certifikačního auditu upraví tak, aby zahrnoval všechny relevantní otázky a zaměřil se na nedostatky zjištěné při certifikačním auditu, které se provozovatelům nebo skupině provozovatelů nebo jejich právním předchůdcům v tomto jiném systému nepodařilo odstranit.

4. Ustanovení odst. 2 písm. c) se nepoužije, pokud provozovatel nebo skupina provozovatelů prokáží, že měli závažný důvod dokládající, že vystoupení z jiného systému bylo nevyhnutelné nebo nezbytné. Toto vystoupení nesmí být způsobeno kritickým nebo závažným nesouladem nebo zanedbáním provádění požadavků systému certifikace ze strany provozovatele.

5. Systémy certifikace zajistí účinnou a včasnou výměnu informací uvedených v odstavci 1 mezi sebou.

Článek 9

Zveřejňování informací systémy certifikace a minimální obsah jejich výroční zprávy o činnosti

1. Systémy certifikace zveřejňují volně na svých internetových stránkách alespoň informace uvedené v příloze IV. Komise tyto informace zveřejní v registru Unie.

2. Systémy certifikace uvádí ve svých registrech provozovatele s odňatým certifikátem, ukončeným certifikátem nebo neplatným certifikátem, a to nejméně po dobu 36 měsíců po datu odnětí, ukončení nebo skončení platnosti certifikátu. Systémy certifikace neprodleně zveřejňují veškeré změny stavu certifikace provozovatelů.

3. Výroční zpráva o činnosti uvedená v čl. 14 odst. 1 prvním pododstavci nařízení (EU) 2024/3012 se vztahuje na předchozí kalendářní rok a její struktura a obsah se řídí požadavky stanovenými v příloze V tohoto nařízení.

ODDÍL 2

Audit

Článek 10

Proces auditu a úrovně jistoty

1. Systémy certifikace vyžadují, aby provozovatelé nebo skupiny provozovatelů úspěšně prošli certifikačním auditem provedeným certifikačním orgánem vybraným ze seznamu certifikačních orgánů jmenovaných systémem certifikace, než jim bude umožněna účast v systému. Takový audit se vždy provádí na místě a poskytuje přinejmenším přiměřenou jistotu o účinnosti vnitřních procesů.

2. Certifikovaní provozovatelé nebo skupiny provozovatelů se podrobují pravidelným recertifikačním a monitorovacím auditům, jejichž četnost je stanovena v příslušných metodikách certifikace přijatých podle článku 8 nařízení (EU) 2024/3012. Certifikační audit a první recertifikační audit mohou na žádost provozovatelů probíhat současně. V případě skupinových auditů se mohou audity vztahovat na vzorek členů skupiny v souladu s článkem 12 tohoto nařízení. Za ověření výsledků auditů odpovídá technický kontrolor certifikačního orgánu.

3. Systémy certifikace zavedou podrobné pokyny, které stanoví, jak se audity plánují a provádějí a jak se vypracovávají zprávy o auditu. Systémy certifikace zajistí, aby certifikační orgány vykonávaly audity v souladu s normou EN ISO/IEC 17021-1 ve spojení s normou EN ISO/IEC 19011 nebo s normou jim rovnocennou. Systémy certifikace zajistí účinnou a včasnou výměnu informací o auditu mezi sebou, aby podpořily účinnou přípravu a provedení auditu.

4. Certifikační a recertifikační audity musí zahrnovat alespoň tyto prvky:

a) určení činnosti prováděné provozovatelem, která je relevantní pro pravidla systému certifikace;

b) určení příslušných kontrolních systémů provozovatele a jeho celkové organizace s ohledem na pravidla systému certifikace a kontroly účinného provádění příslušných kontrolních systémů;

c) analýzu rizik potenciálně vedoucích k podstatné nepřesnosti, která se opírá o odborné znalosti auditora a informace předložené provozovatelem;

d) plán validace nebo ověřování, který odpovídá analýze rizik a rozsahu a složitosti činnosti provozovatele a který definuje metody odběru vzorků, jež mají být použity s ohledem na činnost tohoto provozovatele;

e) provádění plánu validace nebo ověřování shromažďováním důkazů v souladu s definovanými metodami odběru vzorků a všech dalších relevantních důkazů, na nichž bude založen závěr auditora;

f) žádost certifikačního orgánu, aby provozovatel poskytl jakékoli chybějící prvky auditních stop, vysvětlení odchylek nebo revizi nároků či výpočtů předtím, než se dospěje ke konečným závěrům auditu;

g) ověření správnosti údajů zaznamenaných provozovatelem;

h) pro účely písmene c) analýza rizik zohlední celkový rizikový profil činnosti v závislosti na úrovni rizika provozovatele. Intenzita nebo rozsah auditu, případně obojí, se přizpůsobí úrovni položek celkového rizika.

5. Certifikační orgány certifikují pouze provozovatele nebo skupiny provozovatelů, kteří splňují všechny tyto požadavky:

a) mají systém správy dokumentace;

b) mají auditovatelný systém pro úschovu a kontrolu všech důkazů souvisejících s nároky, které vznášejí nebo o které se opírají;

c) uchovávají veškeré důkazy potřebné k dodržení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2024/3012 po dobu nejméně pěti let po skončení monitorovacího období nebo déle, pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy;

d) přijmou odpovědnost za přípravu jakýchkoli informací souvisejících s auditem těchto důkazů.

Článek 11

Audit výpočtů pohlcování uhlíku a emisí z půdy

1. Systémy certifikace vyžadují, aby provozovatelé předložili certifikačním orgánům plán činnosti a plán monitorování před provedením certifikačního auditu a příslušné monitorovací zprávy před provedením recertifikačních auditů nebo monitorovacích auditů.

2. Pro účely recertifikačních auditů musí monitorovací zpráva obsahovat nezbytné informace týkající se výpočtu čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy v souladu s příslušnou metodikou certifikace a veškeré relevantní informace o souladu činnosti s kritérii odpovědnosti a udržitelnosti, jak je stanoveno v použitelné metodice certifikace.

3. Pro účely monitorovacích auditů musí monitorovací zpráva obsahovat nezbytné informace týkající se monitorování uloženého uhlíku a všech případů opětovného uvolnění uhlíku.

4. Systémy certifikace poskytnou Komisi a vnitrostátním orgánům odpovědným za dohled nad certifikačními orgány na jejich žádost přístup k příslušným zprávám o auditu a certifikátům souladu.

Článek 12

Skupinový audit pro uhlíkové zemědělství

1. Systémy certifikace umožňují skupinový audit na žádost skupiny provozovatelů pro činnosti uhlíkového zemědělství pouze v těchto případech:

a) oblasti, v nichž probíhají činnosti, které mají být certifikovány, se nacházejí ve vzájemné zeměpisné blízkosti a mají podobné pedoklimatické charakteristiky, jako jsou klimatické nebo půdní podmínky;

b) pro účely výpočtu pohlcení uhlíku a snížení emisí z půdy mají tyto činnosti podobné procesy a postupy;

c) všichni členové skupiny používají stejnou příslušnou metodiku certifikace přijatou podle čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) 2024/3012;

d) skupina provozovatelů zavedla systém vnitřních kontrol, který zahrnuje zdokumentovaný soubor kontrolních činností a postupů založených na rizicích, v souladu s nimiž je určená osoba nebo orgán (správce skupiny) odpovědná/odpovědný za ověřování toho, zda každý člen skupiny dodržuje použitelnou metodiku certifikace.

2. Skupina provozovatelů, která žádá o skupinový audit, určí správce skupiny, který skupinu provozovatelů právně zastupuje a odpovídá za to, že každý provozovatel dodržuje použitelnou metodiku certifikace.

3. Certifikační orgány provádějící skupinový audit mohou ověřit všechny dotčené činnosti na základě vzorku členů skupiny. Systémy certifikace stanoví pokyny k provádění skupinového auditu, které zahrnují alespoň tyto prvky:

a) úloha správce skupiny, mimo jiné s ohledem na systém vnitřního řízení a postupy vnitřní kontroly skupiny a četnost kontrol;

b) velikost vzorku pro dotčené činnosti stanovená v souladu s odstavcem 5.

4. Vzorek sestávající z počtu členů skupiny, který se rovná druhé odmocnině celkového počtu členů skupiny, se podrobuje auditu jednotlivě, a to s četností stanovenou v použitelné metodice certifikace. V případě vyšší úrovně rizika se tento počet zvýší.

5. Pokud je při skupinovém auditu zjištěn kritický nebo závažný nesoulad u jednoho provozovatele z počátečního vzorku členů skupiny, provede se audit dalšího vzorku členů skupiny stejné velikosti. Systémový nesoulad členů skupiny v celém vzorku vede k pozastavení nebo případně odnětí certifikace celé skupiny. Systémy certifikace stanoví kritéria pro určení obecné úrovně rizika v oblastech, jichž se týkají činnosti skupiny, a důsledky této úrovně rizika pro přístup k auditu. Vzorek je reprezentativní pro celou skupinu a určuje se kombinací výběru na základě rizik a náhodného výběru. Náhodný výběr představuje nejméně 25 % členů vzorku a nejméně 25 % celkové oblasti, na kterou se vztahují činnosti vzorku. Členové vybraní pro skupinový audit se při každém ověřování mění, přičemž jeho četnost je stanovena v použitelné metodice certifikace. Případy kritického nebo závažného nesouladu jednotlivých členů skupiny zjištěné během auditu se řeší podle čl. 7 odst. 2 až 6.

6. Audity správce skupiny se vždy provádějí na místě. Audity členů skupiny mohou být prováděny „od stolu“ za předpokladu, že takové audity jsou schopny poskytnout srovnatelnou úroveň jistoty jako audity na místě. Systémy certifikace stanoví, jaké důkazy se vyžadují pro provádění auditů od stolu. Vlastní prohlášení provozovatelů se nepovažuje za dostatečný důkaz.

ODDÍL 3

Certifikační orgány

Článek 13

Jmenování certifikačních orgánů

1. Systémy certifikace zajistí, aby certifikační orgány jmenované za účelem provádění auditních činností, včetně certifikačních auditů (validace) a recertifikačních a monitorovacích auditů (ověřování), dodržovaly pravidla stanovená v tomto článku, s výjimkou odstavců 2, 3 a 4 v případě certifikačních orgánů uznaných vnitrostátním příslušným orgánem uvedeným v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2024/3012.

2. Certifikační orgány jsou akreditovány podle normy EN ISO/IEC 17065. Pokud certifikační orgán provádí ověřování, a to buď se svými vnitřními zdroji nebo s jinými zdroji pod svou přímou kontrolou, musí rovněž splňovat příslušné požadavky norem EN ISO/IEC 17029 a EN ISO 14065. Certifikační orgány pro audity využívají pouze jiné zdroje, které mají potřebné znalosti, zkušenosti, dovednosti a schopnosti pro účinné provádění všech nezbytných auditních činností, včetně validace a ověřování.

3. Akreditaci certifikačních orgánů provádějí vnitrostátní akreditační orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ([3]) a uvedená akreditace zahrnuje konkrétní rozsah certifikace systémů v souladu s nařízením (EU) 2024/3012 Při posuzování kvalifikace certifikačního orgánu pro účely odstavce 2 vnitrostátní akreditační orgán zohlední pro certifikaci uhlíkového zemědělství nebo trvalého pohlcování uhlíku a ukládání uhlíku do produktů případnou akreditaci pro příslušnou skupinu činností získanou již dříve v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/996 ([4]), resp. prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/2067 ([5]).

4. Certifikační orgány vyberou a jmenují v souladu s normou EN ISO/IEC 17021-1 ve spojení s normou EN ISO/IEC 19011 auditorský tým s ohledem na odbornou způsobilost potřebnou k dosažení cílů auditu. Auditorský tým musí mít potřebné znalosti, zkušenosti, dovednosti a schopnosti pro účinné provedení auditu. Pokud je auditor pouze jeden, musí mít rovněž potřebné znalosti, dovednosti, zkušenosti, vzdělání a schopnosti k výkonu povinností vedoucího auditorského týmu, které se vztahují na daný audit.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/996 ze dne 14. června 2022 o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. L 168, 27.6.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/996/oj).

([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2067 ze dne 19. prosince 2018 o ověřování údajů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

5. Auditoři vybraní certifikačními orgány splňují následující požadavky:

a) jsou nezávislí na činnosti, která je předmětem auditu;

b) nejsou ve střetu zájmů, kupříkladu nebyli v posledních třech letech předcházejících auditu zapojeni do poskytování poradenství témuž provozovateli;

c) mají znalosti, zkušenosti, dovednosti a schopnosti nezbytné pro účinné provádění auditu v oblasti působnosti systému certifikace, a sice:

1) minimálně dvouletou praxi v oblasti posuzování životního cyklu nebo prokázanou odpovídající úroveň způsobilosti;

2) konkrétní zkušenosti s auditem výpočtů emisí skleníkových plynů v souladu s příslušnou metodikou certifikace;

3) v závislosti na konkrétních typech činnosti, která je předmětem auditu, další relevantní zkušenosti v oblasti zemědělství, agronomie, ekologie, lesnictví, přírodních věd, lesního hospodářství, strojírenství, stavebních materiálů a vázaného uhlíku, hospodaření s energií nebo v příbuzném oboru;

4) pokud je součástí auditu ověření úrovní organického uhlíku v půdě, technické znalosti v oblasti půdoznalství;

d) pro skupinový audit: mají zkušenosti s prováděním skupinových auditů.

6. Systém správy a řízení certifikačního orgánu zajistí co nejvyšší míru nezávislosti úsudku auditorů uplatněním zásad rotace auditorů nebo jiných existujících osvědčených postupů v této oblasti.

7. Certifikační orgány, které již nejsou oprávněny provádět audity v rámci systému certifikace, jsou vedeny na seznamu na internetových stránkách systému nejméně 24 měsíců po posledním auditu s příslušnou informací v tomto smyslu.

Článek 14

Školení certifikačních orgánů

1. Systémy certifikace zavedou pro auditory certifikačních orgánů, které systém jmenuje, komplexní kurzy odborné přípravy, které obsáhnou všechny aspekty související s oblastí působnosti systému. Součástí kurzů je zkouška, která prokazuje, že účastníci splňují požadavky na odbornou přípravu v technické oblasti nebo oblastech, v nichž působí. Auditoři se účastní kurzů odborné přípravy před zahájením provádění auditů jménem systému certifikace.

2. Systémy certifikace zavedou systém pro sledování stavu odborné přípravy auditorů a zajistí, aby se auditoři účastnili kurzů odborné přípravy pravidelně. Systémy certifikace rovněž poskytují certifikačním orgánům nezbytné pokyny týkající se aspektů, které jsou důležité pro certifikační proces, včetně aktualizací regulačního rámce nebo příslušných zjištění z interního monitorovacího procesu systému certifikace.

Článek 15

Dohled členských států a Komise nad certifikačními orgány

1. Systémy certifikace požadují, aby certifikační orgány provádějící audity v rámci systému, jakož i provozovatelé, kteří se systému účastní, spolupracovali s Komisí a vnitrostátními příslušnými orgány členských států, včetně umožnění přístupu do prostor provozovatelů, pokud jsou o to požádáni, a aby Komisi a vnitrostátním příslušným orgánům členských států poskytli veškeré informace potřebné k plnění jejich úkolů podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2024/3012. Certifikační orgány musí:

a) poskytovat informace, které členské státy potřebují k dohledu nad činností certifikačních orgánů podle článku 10 nařízení (EU) 2024/3012;

b) poskytovat informace požadované Komisí za účelem dodržení článku 13 nařízení (EU) 2024/3012;

c) ověřovat správnost informací vložených do příslušného certifikačního registru a registru Unie podle článku 12 nařízení (EU) 2024/3012.

2. Členské státy mohou pověřit dohledem nad certifikačními orgány vnitrostátní akreditační orgány podle nařízení (ES) č. 765/2008.

3. V souvislosti s dohledem podle čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) 2024/3012 členské státy mohou stanovit postupy, které certifikačním orgánům uznaným vnitrostátním příslušným orgánem uvedeným v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2024/3012 umožní, aby se bez ohledu na to, zda se jejich ústředí nachází v jejich členském státě, zaregistrovaly pro účely dohledu a výkon dohledu.

4. Členské státy si vyměňují informace a sdílejí osvědčené postupy ohledně toho, jak dohlížet na činnost certifikačních orgánů, v kontextu rámce formální spolupráce. Pokud certifikační orgány provádějí certifikaci činností souvisejících s pohlcováním uhlíku, uhlíkovým zemědělstvím a ukládáním uhlíku do produktů ve více než jednom členském státě, vytvoří dotčené členské státy společný rámec pro dohled nad těmito certifikačními orgány, přičemž určí jeden členský stát za hlavní orgán dohledu nad auditem.

5. Hlavní orgán dohledu nad auditem odpovídá ve spolupráci s ostatními dotčenými členskými státy za konsolidaci a sdílení informací o výsledcích dohledu nad certifikačními orgány s ostatními členskými státy.

6. Pokud má členský stát důvodné pochybnosti o schopnosti určitého certifikačního orgánu provádět audit, sdělí tyto informace ostatním členským státům, Komisi a systému certifikace, v jehož rámci certifikační orgán působí. Příslušný systém certifikace případ neprodleně prošetří. Po ukončení šetření systém certifikace informuje členské státy a Komisi o výsledku šetření a o přijatých nápravných opatřeních.

7. Provozovatelé a certifikační orgány, které nesplňují nebo nejsou ochotny plnit požadavky stanovené v odstavcích 1 až 5, jsou z účasti v systémech certifikace a z provádění auditů jménem těchto systémů vyloučeny.

KAPITOLA III

CERTIFIKAČNÍ REGISTRY

Článek 16

Certifikační registry

1. Systémy certifikace zajistí, aby jejich certifikační registry splňovaly tyto požadavky:

a) evidovat a sledovat totožnost certifikovaných provozovatelů a příslušných certifikátů souladu;

b) zabránit registraci každé činnosti, která je registrována v rámci jiného systému certifikace pohlcování uhlíku nebo snižování emisí z půdy;

c) zabránit vydání certifikovaných jednotek pro určitou činnost a určité certifikační období, pokud pro stejnou činnost a stejné certifikační období vydal certifikované jednotky jiný systém certifikace a tyto certifikované jednotky nezrušil;

d) zabránit tomu, aby certifikované jednotky byly oprávněnou osobou nebo jejím jménem započteny (vyřazeny) nebo definitivně vymazány z registru bez započtení (zrušeny), jakmile již byly vyřazeny nebo zrušeny;

e) vyžadovat identifikaci oprávněné osoby uvedené v písmenu d) a účel, pro který byla jednotka vyřazena nebo zrušena;

f) řešit chybné nebo podvodné vydání certifikovaných jednotek prostřednictvím nápravných opatření;

g) nápravná opatření uvedená v písmenu f) zahrnují alespoň pozastavení účtu provozovatele a případně následnou kompenzaci nadměrného vydání certifikovaných jednotek. Tato kompenzace se provede buď tak, že systémy certifikace zruší odpovídající počet vydaných certifikovaných jednotek na účtu provozovatele, nebo tak, že provozovatel nahradí odpovídající počet certifikovaných jednotek a následně je okamžitě zruší.

2. Systém bezpečnosti IT, o který se certifikační registry opírají, musí splňovat tyto požadavky:

a) vycházet ze zásad zákonnosti, transparentnosti, proporcionality a odpovědnosti;

b) je třeba brát jej v úvahu během celého procesu vývoje životního cyklu systému;

c) zajistit odpovídající úroveň autenticity, dostupnosti, důvěrnosti, integrity, nepopiratelnosti, ochrany osobních údajů a služebního tajemství;

d) vycházet z procesu řízení rizik;

e) jasně definovat role a povinnosti jednotlivých uživatelů;

f) obsahovat seznam bezpečnostních požadavků a systémových závislostí jakéhokoli jiného informačního systému nebo IT služby;

g) být shrnut do plánu bezpečnosti IT a prováděcího plánu bezpečnosti IT;

h) mít prováděcí plán bezpečnosti IT, který definuje požadované projekty a procesy ke snížení rizik na přiměřenou úroveň a s přiměřenými náklady a který je v souladu s uznávaným standardem bezpečnosti IT.

KAPITOLA IV

UZNÁVÁNÍ SYSTÉMŮ CERTIFIKACE

Článek 17

Uznávání systémů certifikace

1. Za způsobilé k uznání Komisí se považují pouze ty systémy certifikace, které splňují pravidla stanovená v nařízení (EU) 2024/3012, příslušné metodiky certifikace a požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. Systém certifikace musí ve své žádosti o uznání uvést tyto informace:

a) název, adresu a kontaktní údaje;

b) přehled zamýšlené oblasti působnosti a činností systému certifikace;

c) odkaz na metodiku nebo metodiky certifikace, pro které systém žádá o uznání;

d) pravidla a postupy prokazující shodu s příslušnou metodikou nebo metodikami certifikace, pro které systém žádá o uznání;

e) pravidla a postupy prokazující splnění požadavků stanovených v tomto nařízení.

3. Komise posuzuje pouze úplné žádosti. V případě potřeby si Komise vyžádá od příslušného systému certifikace další informace. Výsledky posouzení jsou zdokumentovány ve zprávě o technickém posouzení.

4. V rámci obecného posouzení systémů certifikace Komise po konzultaci s organizací Evropská spolupráce v akreditaci rovněž posoudí, zda jsou pravidla a protokoly systémů certifikace vhodné pro akreditaci certifikačních orgánů v souladu s čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení. Závěry tohoto posouzení jsou uvedeny ve zprávě o technickém posouzení podle odstavce 3 tohoto článku.

5. Komise může na žádost systému certifikace rozhodnout o prodloužení platnosti rozhodnutí o uznání přijatého podle čl. 13 odst. 1 nařízení 2024/3012.

6. Systémy certifikace neprodleně oznámí Komisi veškeré podstatné změny systému, které by mohly ovlivnit výsledek posouzení, na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí o uznání. Mezi případy podstatných změn patří mimo jiné:

a) úpravy příslušných metodik certifikace, které systém certifikace zahrnuje;

b) rozšíření oblasti působnosti systému certifikace nad rámec toho, co je popsáno v rozhodnutí o uznání;

c) úpravy v porovnání s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. listopadu 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

Standardní šablona plánu činnosti podle článku 3

Plán činnosti obsahuje alespoň tyto oddíly:

1. Popis činnosti, včetně popisu těchto prvků:
   a) způsobilost k certifikaci podle nařízení (EU) 2024/3012;
   b) právní vlastnictví a kontaktní údaje provozovatele;
   c) georeferencované hranice činnosti, včetně případných kódů z národního integrovaného administrativního a kontrolního systému (IACS) a systému evidence půdy (LPIS) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 ([1]);
   d) použité technologie, postupy a procesy;
   e) datum zahájení činnosti;
   f) informace uvedené v čl. 8 odst. 1.
2. Popis použití metodiky nebo metodik certifikace, včetně samostatných pododdílů týkajících se:
   a) kvantifikace, včetně případného výpočtu základní hodnoty činnosti;
   b) doplňkovosti, včetně zdrojů financování;
   c) dlouhodobého uložení;
   d) udržitelnosti.
3. Očekávaná celková pohlcení uhlíku, celkové emise z půdy a celkové emise skleníkových plynů související s danou činností.
4. Očekávaný čistý přínos pohlcení uhlíku nebo očekávaný čistý přínos snížení emisí z půdy, který vznikl činností.
5. V případě skupiny provozovatelů popis způsobu poskytování poradenských služeb provozovatelům.
6. V případě skupiny provozovatelů provádějících činnost uhlíkového zemědělství popis systému vnitřní kontroly zavedeného skupinou provozovatelů v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. d).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 ze dne 2. prosince 2021 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

PŘÍLOHA II

Standardní šablona plánu monitorování podle článku 3

Plán monitorování obsahuje alespoň tyto oddíly:

1. Sledované údaje a parametry.
2. Frekvence monitorování.
3. Zdroje a propady emisí.
4. Zdroj údajů.
5. Metody a postupy měření, včetně podrobností o přesnosti a kalibraci.
6. Postupy hodnocení kvality nebo kontroly kvality.
7. Odpovědnost za sběr a archivaci.

PŘÍLOHA III

Minimální obsah zpráv o certifikačním auditu a recertifikačním auditu podle článku 3

1. Shrnutí zprávy o auditu.

2. Informace o provozovateli:
   a) kontaktní údaje (jméno/název a adresa); v případě skupinové certifikace kontaktní údaje správce skupiny (jméno a adresa) a seznam činností uhlíkového zemědělství, na které se vztahuje certifikace (název a adresa provozovatelů činnosti);
   b) zeměpisné lokality činnosti nebo činností, včetně souřadnic zeměpisné délky a šířky;
   c) rozsah certifikace a příslušná použitá metodika certifikace (včetně právního odkazu);
   d) referenční číslo plánu činnosti a plánu monitorování.

3. Informace o činnosti:
   a) očekávaná (pro certifikační audit) / ověřená (pro recertifikační audit) výše čistého přínosu trvalých pohlcení uhlíku, čistého přínosu dočasných pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy v důsledku dané činnosti;
   b) vedlejší přínosy pro udržitelnost spojené s danou činností.

4. Informace o certifikačním orgánu:
   a) kontaktní údaje (název a adresa) a logo;
   b) složení auditorského týmu;
   c) vnitrostátní akreditační orgán a rozsah a datum akreditace nebo vnitrostátní uznávací orgán a rozsah a datum uznání.

5. Informace o procesu auditu:
   a) datum auditu;
   b) itinerář a doba trvání auditu (v příslušných případech v členění na dobu strávenou na místě a na dálku);
   c) auditované/certifikované normy systému (včetně čísla verze);
   d) místa podrobená auditu;
   e) metoda auditu (posouzení rizik a základ pro výběr vzorků, konzultace se zúčastněnými stranami);
   f) certifikace jiných systémů certifikace nebo norem;
   g) druh údajů o skleníkových plynech.

6. Informace o výsledcích auditu:
   a) (jedinečné) číslo nebo kód certifikátu;
   b) místo a datum vydání zprávy o auditu;
   c) jeden z těchto výsledků auditu:
      1) datum platnosti certifikátu od/do (a případně datum certifikace);
      2) seznam zjištěných případů nesouladu s příslušnou lhůtou pro jejich nápravu;
   d) razítko a/nebo podpis vydávající strany.

PŘÍLOHA IV

Minimální informace, které mají systémy certifikace zveřejňovat na svých internetových stránkách podle článku 9

1. Kontaktní údaje systému, včetně adresy a e-mailové adresy.

2. Nejnovější verze pravidel a postupů správy a řízení systému, včetně úloh všech příslušných orgánů, podrobností o vlastnické struktuře, složení a praxe správní rady, sekretariátu a technického výboru nebo rovnocenného orgánu, seznamu účastníků systému, postupů pro podávání stížností a odvolání a pokynů pro audity. Dokumenty týkající se pravidel a postupů obsahují datum a číslo verze a v příslušných případech shrnutí všech změn oproti předchozí verzi dokumentu.

3. Pravidla pro výpočet poplatků za účast v systému certifikace podle čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EU) 2024/3012.

4. Výroční zpráva o činnosti.

5. Internetový odkaz na certifikační registr.

6. Odkaz na internetovou stránku popisující postupy podávání a posuzování stížností, včetně odvolacích postupů.

7. Možná opatření přijatá systémem certifikace v návaznosti na stížnost.

PŘÍLOHA V

Minimální informace, které mají být obsaženy ve výroční zprávě o činnosti podle článku 9

1. Důkazy o souladu s čl. 9 odst. 1.

2. Využití systému na trhu, počet a druh certifikovaných činností (rozdělených do kategorií podle použitelné metodiky), množství, typ a stav certifikovaných jednotek spravovaných systémem, včetně například toho, zda jsou vydány, vyřazeny, s uplynulou platností, zrušeny nebo přiděleny do příslušné rezervy, konečné použití certifikovaných jednotek a typy subjektů, které je používají.

3. Přehled činností prováděných systémem certifikace ve spolupráci s certifikačními orgány s cílem zlepšit celkový proces certifikace a kvalifikaci a nezávislost auditorů, včetně seznamu odborných seminářů nebo jiných typů činností, které usnadňují výměnu zkušeností, znalostí a osvědčených postupů, pokud jde o provádění použitelných metodik certifikace přijatých v souladu s nařízením (EU) 2024/3012.

4. Přehled systému interního monitorování a jeho pravidelného přezkumu, včetně dohledu nad prací certifikačních orgánů a jejich auditorů. Tento přehled zahrnuje popis, jakým způsobem systém účinně předchází podvodným činnostem tím, že zajišťuje včasné odhalení, řešení a návazná opatření v případě podezření na podvod a jiné nesrovnalosti, a v příslušných případech počet zjištěných podvodů nebo nesrovnalostí.

5. Přehled činností k zapojení zúčastněných stran, mimo jiné prostřednictvím veřejných konzultací.

6. Přehled obdržených stížností a v příslušných případech nápravná opatření nebo změny systému správy a řízení, které byly shledány nezbytnými v rámci interního monitorování.

7. Přehled zjištěných případů nesouladu provozovatelů nebo certifikačních orgánů, počet a popis případů, kdy byl zjištěn podvod, včetně akčního plánu, jak řešit vznesenou stížnost nebo zjištěný nesoulad.

8. Kritéria a postup pro jmenování certifikačních orgánů.